

Đôi khi tôi thấy sao các bậc cha mẹ, nhất là các bà mẹ, khó chấp nhận con trai xa lìa mình để xây dựng gia đình mới, chúng ta hãy nhìn vào mẹ tôi đây rằng buột gia đình mẹ và con trai. Nếu quan sát trong các gia đình, chúng ta sẽ thấy bà mẹ thường hay trò chuyện, làm việc chung với con gái và có vẻ gần gũi với con gái hơn con trai vì mẹ con có nhu cầu đi chung, có những sở thích và nhu cầu giống nhau. Tuy nhiên, nói về sâu đậm của tình mẹ tôi thì hầu hết các bà thường con trai hơn con gái và có khuynh hướng muốn nắm giữ con trai hơn. Trách vì các bà nghĩ rằng con trai mới thật là con của mình, sau này khi già yếu cô đơn, mình sẽ nhờ con trai hơn là con gái. Hơn nữa, nhu cầu ngấm ngầm quan niệm rằng con trai mới là người có trách nhiệm với cha mẹ, còn con gái phải lo cho chồng và gia đình chồng. Khi sống chung với con trai các bà cũng không ngại vì nghĩ nhà chồng cũng như nhà mình. Vì những suy nghĩ đó, các bà mẹ thường khó chấp nhận con trai lìa khỏi gia đình để đi lập.

Có một bà mẹ kia, sau khi con trai cưới vợ và ra riêng, bà cứ liên tục, thăm hỏi mỗi ngày. Mẹ tôi nghe tôi báo tin vậy và nói: "Con trai bà đã có vợ rồi, sao bà còn chăm sóc hoài vậy?" Bà trả lời: "Tôi thấy sao khi con tôi có vợ, tôi không được lo cho nó nữa? Là mẹ mà không lo cho con sao được! Dù bao nhiêu tuổi nó vẫn là con của tôi và dù nó có vợ, tôi vẫn là mẹ nó, không ai có thể cấm tôi chăm sóc con tôi!" Lý luận của bà mẹ này nói lên tâm trạng của rất nhiều các bà mẹ có con trai mới lập gia đình. Thường các bà không muốn con rời xa mình, nhất là nếu người mẹ không có một hôn nhân hạnh phúc, bị chồng phản bội hay chồng chết sớm, hoặc những bà mẹ có ít con. Đặc biệt là những bà mẹ có một đứa con trai duy nhất, khi con lớn các bà thường lo sợ ngày phải xa con, và không muốn lìa xa con.

Một người con dâu nể than với bạn như sau: "Mẹ chồng tôi xen vào đời sống gia đình tôi nhiều quá. Lúc chúng tôi mới cưới, bà cho phép hai vợ chồng dọn ra riêng, mẹ tôi thấy vậy bèn là tôi may quần và khen bà là tốt bụng, thông cảm với tôi lắm. Nhưng không ai biết là bà giỏi đi đến đâu cho chồng tôi mỗi ngày, hôm nay đi đâu, làm gì, bữa nay với món gì? Khi gặp tôi bà chỉ muốn nói chuyện với chồng tôi mà cũng không bao giờ hỏi tôi. Mẹ tôi tuấn bà nấu thức ăn mang đến hai ba lần. Bà nấu những món chồng tôi thích, nói rằng bà biết anh yêu những món này vì tôi không nấu được. Một năm sau, vợ chồng chúng tôi mua nhà, bà đến xem xét, phê bình điếu này điếu nọ, không hề có một lời khen. Khoảng một tuần sau bà trở lại, mang theo khăn bàn, tranh ảnh, bình hoa, màn cửa, nói là để giúp chúng tôi trang hoàng nhà mới. Tôi rất biết ơn và lòng quan tâm của mẹ chồng tôi với gia đình chúng tôi những điếu khó là, những gì bà chọn để trang hoàng nhà mới của chúng tôi hợp với sở thích của bà và ý bà chỉ không đúng với điếu tôi muốn. Bà cũng không hề xem tôi thích màu gì, có thích những gì bà chọn hay bà trang hoàng như thế nào có được không? Không, bà cứ tự ý trang hoàng sắp xếp mọi thứ, làm như bà là người chủ căn nhà. Chúng tôi có hai đứa con, bà cứ rất thường cháu và thích đến chơi với cháu, nhưng mỗi khi đến, bà chỉ ưu hai đứa bé quá đáng, nhưng gì chúng tôi nói không được thì bà nói là được và bà hỏi như đây các cháu nghe không rồi nhưng gì chúng tôi đã dạy. Tôi buồn quá mà không biết làm sao, nếu nói thì bà sẽ giận, và khi bà giận thì tôi là người khốn khổ nhất."

Quý v nghĩ gì v nan đ c a gia đình này? Th t ra, chúng ta ph i nh n r ng, dù bà m kia th ng con và có ý t t là mu n giúp con, bà đã đi quá gi i h n c a mình. Nh chúng tôi chia x trong Câu Chuy n Gia Đình k tr c, b c đ u tiên đ có m t hôn nhân h nh phúc là: "Ng i nam ph i lìa cha m ." Đ gia đình c a đôi v ch ng m i th t s là m t đ n v gia đình m i, ng i ch ng m i, cũng nh ng i v m i, ph i đ c l p đ i v i gia đình cha m . Đây không ph i là l i khuyên c a m t vĩ nhân hay b c thánh hi n nào nh ng là m ng l nh c a Đ c Chúa Tr i, Đ ng đã thi t l p hôn nhân. Không nh ng đôi v ch ng m i ph i lìa cha m đ b t đ u đ i s ng riêng nh ng cha m , nh t là bà m c n ph i vui v cho phép con và khuy n khích con tách r i kh i mình đ t l p. Đây là đ i u khó cho nhi u b c cha m nh ng r t c n thi t cho đôi v ch ng m i và đúng theo m ng l nh c a Chúa. N u m t bà m , dù g n con đ n đâu, nh ng khi con có v , b ng lòng b c lui, nh ng v trí g n g i nh t, quan tr ng nh t trong cu c đ i con cho ng i con dâu, n u bà m làm đ c nh th , đó là ng i th t s th ng con. Tình th ng th ng đi kèm v i hy sinh, hy sinh cho phúc l i c a ng i mình th ng. Khi hy sinh cho con nh th , chúng ta không m t tình th ng c a con nh ng con s bi t n và s th ng cha m nhi u h n. L i Chúa đ y r ng: "Ban cho thì có ph c h n là nh n lãnh," "cho thì có phúc h n là nh n" (Công v 20:35). Khi chúng ta s n sàng hy sinh và ban cho, chúng ta s đ c l i b i ph n h n.

Trong quy n *Ng i Đàn Bà Th Hai Trong Hôn Nhân c a B n* ti n sĩ Norman Wright cho bi t, đ vi c con lìa cha m đ c nh nhàng, t t đ p, khi con đã tr ng thành, m i quan h gi a cha m và con cái c n thay đ i theo ba nguyên t c sau: (1) Thay đ i t vai trò b c th y khuy n đ y, ch b o đ n ch s n sàng h c h i n i con. (2) Thay đ i t vai trò n m quy n sang vai trò ng i h ng đ n và c v n. (3) Thay đ i t ch khuy n đ y con đ n ch trao đ i ý ki n v i con.

Nguyên t c 1: Thay đ i t vai trò khuy n đ y ch b o đ n ch s n sàng h c h i n i con

Nguyên t c đ u tiên chúng ta c n áp đ ng đ khi con r i gia đình, cha m không quá đau bu n là, cha m chuy n t vai trò b c th y c a con, ng i đ y đ con sang vai trò làm ng i s n sàng h c h i n i con. Khi con cái chúng ta khôn l n các em thu th p nhi u đ i u m i l tr ng, trong sách v , qua các ph ng ti n truy n thông, k thu t hi n đ i, cũng nh khi giao ti p v i ng i chung quanh. Các em r t mu n chia x nh ng đ i u m i l đó v i cha m . Có nh ng đ i u con thu th p chúng ta thích, có đ i u chúng ta s không thích; có nh ng đ i u con nói chúng ta ch p nh n đ c, có nh ng đ i u chúng ta s th y khó ch p nh n. Nh ng, đ có m i quan h t t đ p v i nh ng đ a con đã tr ng thành, cha m c n m r ng cái nhìn c a mình v đ i s ng và th gi i chung quanh, s n sàng h c h i n i con nh ng đ i u m i l . N u cha m c kh kh v i quan ni m "tr ng không th khôn h n v t", và cho r ng con cái không th nào hi u bi t h n cha m , là chúng ta đ y con xa cha m và s đau bu n khi th y con có

thì tôi lo tôi lười, tôi quyên tui, chứ không vâng theo ý của cha mẹ nữa.

Các bậc cha mẹ thông minh có niềm hạnh phúc riêng của mình, và ít ai muốn nhìn nhận ý của con hay không, để nghĩ của con tốt hơn. Rất khó cho cha mẹ chấp nhận nhìn nhận đi u mình và suy nghĩ và và làm từ trước đến nay không còn đúng nữa và cần để c sửa đi. Không ai muốn người khác chỉ ra chỗ sai của mình, nhất là khi người chỉ ra là người đẻ ra con mà chúng ta sinh ra. Tuy nhiên, khi cha mẹ bằng lòng hơn mình, học hỏi người đi u hay, đi u mới hơn con, chúng ta cha mẹ là người trưởng thành, có đi u óc của tuấn, không hỏi, báo th. Và đây là bậc giúp cho gia đình cha mẹ và người người con trưởng thành có mối quan hệ tốt đẹp. Khi cha mẹ thành thạo nói với con nhìn nhận đi u con nói là hay, là tốt, là đi u cha mẹ của bao giờ biết, là chúng ta cho con thấy nhìn nhận chúng ta là người của mình, thực thi, sẵn sàng thay đổi khi cần thay đổi. Có thể nói, sẵn lòng thay đổi là tuấn không chấp nhận nhìn nhận hiểu biết và ý kiến mới của họ họ từ tuấn là một trong những nguyên nhân khiến đi u tốt bậc chúng ta chấp nhận.

Ông Norman Wright cho biết, đi u khi con trai tôi già gia đình tôi tôi người mới sẽ không quá đau buồn, người mới không nên có mối quan hệ quá gần với con và tùy thuộc với con quá nhiều và với một tình cảm. Khi con bắt đầu là một cậu bé con, người mới nên trao trách nhiệm gần con và dạy con cho người cha. Đây cũng là đi u sẽ có một người trưởng thành cho đi u con sau này. Không nhìn nhận không quá gần với con trai, người mới cũng cần để cho con phát triển tự nhiên, theo tâm tính và khả năng Chúa ban cho, để ép con theo khuôn mẫu mình muốn hay trông mong con làm tròn các mục của mình. Nếu người mới ép con theo ý mình, làm tròn các mục của mình, hoặc ràng buộc con quá nhiều, đi u con sẽ là trở thành như người hoặc sẽ phản lo và tìm cách tách rời khỏi mình sẽ. Quan hệ cha mẹ và con cái là một kinh nghiệm để biết cho chúng ta học hỏi nhìn nhận cũng là một thách thức chúng ta phải đi u đi u. Khi đi u con trai còn nhỏ, cha mẹ là người quy định con phải vâng theo, và là người kiểm soát mọi việc cho con. Nhìn nhận theo với thời gian và sẵn lòng hơn của con, cha mẹ cần giảm bớt dần dần quy định và sẵn kiểm soát của mình, mới khi một ít, và cuối cùng, khi con khôn lớn, chúng ta chuyển dần dần quy định cho con, để con có thể tôi lo tôi lười. Mục tiêu của người làm cha mẹ là học nhìn nhận và nuôi dạy con thế nào để khi khôn lớn con sẽ trưởng thành, tôi lười, không tùy thuộc cha mẹ nữa. Có người đã nói, nuôi con cũng giống như thả diều, khi diều cần bay cao mà chúng ta giữ lại, không nắm dây cho diều bay cao, nó sẽ bắt đầu đứt dây mà bay mất đi hoặc là rơi xuống đất mất cách thả thả thả.

Minh Nguyên

Cha mẹ và Nàng Dâu - Bài 11